Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	5CoP/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8513207387
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gabriela Világiová
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2015:8513207387.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci navrhovateľa M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, XXX XX M., t.č. bytom I., pr. zast. JUDr. Gáborom Szarázom, advokátom AK so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa proti odporkyni B. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XX, XXX XX M., pr. zast. JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom AK so sídlom 17. Novembra 31, Stará Ľubovňa, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k mal. C. J., nar. XX.X.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, o odvolaní navrhovateľa i odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P 250/2013-202 zo dňa 9.4.2015 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III o povinnosti otca prispievať na výživu mal. C. J. sumu 230 Eur mesačne tak, že sumu 180 Eur bude poukazovať vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 50 Eur bude poukazovať vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku vedenú v O. O., a.s. pobočka Stará Ľubovňa č.k. XXXXXXXXXX/XXXX a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletej je potrebný súhlas súdu.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. manželstvo navrhovateľa M. J., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne B. J., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa XX.X.XXXX a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X rozviedol.

Ďalším výrokom II. zveril mal. C. J. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke B. J., ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Tretím výrokom III. otcovi maloletej M. J. uložil povinnosť prispievať na výživu mal. C. J. sumou 230,- eur mesačne tak, že sumu 180,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 50,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku vedenú v O. O., a.s., pobočka O. D. č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na uvedenom účte maloletej je potrebný súhlas súdu.

Štvrtým výrokom upravil styk otca M. J. s maloletou C. tak, že otec je oprávnený sa s ňou stýkať každý párny víkend v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod.

Predposledným výrokom V. matke dieťaťa uložil povinnosť v stanovenom čase maloletú otcovi v mieste svojho bydliska odovzdať a taktiež otec mal. dieťaťa je povinný v stanovenom čase maloletú naspäť matke vrátiť na adrese jej bydliska.

Posledným výrokom VI. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 18, § 19 ods. 1, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1 a 4, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 63 ods. 1 a § 75 ods. 1 zákona o rodine a ust. § 113 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, ich manželstvo neplní svoj účel, žiadnu zo svojich funkcií, teda funkciu hospodársku, funkciu vzájomnej pomoci a dôvery, ako ani funkciu výchovnú a od účastníkov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ekonomickú funkciu si manželstvo účastníkov neplní už vyše roka a pol, konkrétne od júla 2013, kedy sa navrhovateľ natrvalo odsťahoval zo spoločnej domácnosti a odkedy každý z manželov uspokojuje svoje potreby z vlastných príjmov. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že manželia medzi sebou komunikujú iba v nevyhnutnej miere, nezdieľajú svoje každodenné zážitky či starosti, a teda je preukázané, že manželstvo si neplní ani funkciu vzájomnej pomoci a dôvery medzi manželmi. Napokon manželstvo si neplní ani výchovnú funkciu, nakoľko účastníci nevychovávajú svoje maloleté dieťa spolu, a to najmä vzhľadom na ich vzájomné odlúčenie.

Navrhovateľ aj odporkyňa zhodne navrhli, aby bola maloletá C. zverená do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju má v starostlivosti aj toho času. Podľa názoru súdu je zverenie maloletej do osobnej starostlivosti odporkyne v jej záujme, pričom odporkyňa zabezpečí maloletej v plnom rozsahu jej vývinové potreby, ako aj stabilitu výchovného prostredia. Navrhovateľka (zrejme odporkyňa, poznámka odvolacieho súdu) sa o maloletú stará od jej narodenia a v jej doterajšej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, starostlivosť o maloletú nezanedbáva a je o ňu riadne postarané.

Pri určovaní osobnej starostlivosti súd prihliadal okrem vyjadrení navrhovateľa a odporkyne aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý taktiež navrhol zveriť maloletú C. do osobnej starostlivosti odporkyne.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa určil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa sumou 230,- eur mesačne, pričom sumu 180,- eur bude poukazovať k rukám odporkyne a sumu 50,- eur bude titulom tvorby úspor poukazovať na účet maloletej - vkladnú knižku.

Vzhľadom na vek maloletej, jej opodstatnené a dôvodné potreby, ako aj príjmy a výdaje na strane navrhovateľa je súd toho názoru, že táto výška výživného je postačujúca, poukazujúc aj na to, že aj odporkyňa je povinná podieľať sa na výžive maloletej.

Súd prvého stupňa poukázal na deklarované zárobkové pomery odporkyne, ktoré považoval za účelové a v rozpore so skutočnosťou.

Súd v súvislosti s takto určenou výškou výživného by chcel poukázať na deklarované zárobkové pomery odporkyne. Súd považuje tvrdenia odporkyne o jej zárobkových pomeroch za účelové, a v rozpore so skutočnosťou.

Odporkyňa počas celého konania poukazovala na skutočnosť, že živnosť, ktorú prevádzkuje od r. 2010, je už od roku 2012 v permanentnej strate. Podľa posledného daňového priznania za rok 2014 táto strata predstavuje sumu 13.974,90 eur. Napriek takto deklarovanej zlej príjmovej situácii však podľa tvrdení odporkyne vynakladá na starostlivosť o domácnosť a maloletú mesačne sumu cca 1.000,- eur, vlastní dve autá, za ktoré platí pohonné hmoty a poistky a tiež zamestnáva vo svojich prevádzkach päť ľudí, ktorým platí za túto prácu mzdu, čo je v značnom rozpore s jej deklarovanou príjmovou situáciou. Ak by bola podnikateľská činnosť odporkyne naozaj taká stratová a odporkyňa nemala žiaden iný príjem, nebolo by v jej finančných možnostiach pokryť svoje výdavky tak, ako to predostrela v tomto konaní a to aj napriek tomu, že podľa jej vyjadrení jej finančne pomáha matka - starobná dôchodkyňa. O tom, že odporkyňa má príjem svedčí aj v peňažnom denníku uvedený koncoročný vklad na účet v hotovosti vo

výške 15.000,- eur. Podľa názoru súdu je tiež na zváženie, prečo odporkyňa svoju živnosť neukončí, keď je tak vysoko stratová a nenájde si zamestnanie, aby sa jej príjmová situácia zlepšila.

Súd mal ďalej za to, že odporkyňou žiadané výživné naposledy vo výške 300,- eur mesačne na maloletú je neprimerané vzhľadom na súčasné náklady na výživu maloletej.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 144 O.s.p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak navrhovateľ, ako i odporkyňa.

Navrhovateľ podal odvolanie voči tretiemu výroku rozsudku, ktorým ho súd zaviazal prispievať na výživu mal. C. sumou 230 eur mesačne, tak, že sumu 180 eur bude poukazovať k rukám matky a 50 bude poukazovať na účet maloletej - vkladnú knižku. V celom rozsahu trval na doterajších písomných a ústnych prednesoch, pričom uviedol, že v danom konaní súd vykonal rozsiahle dokazovanie o príjmoch a výdavkoch rodičov mal. C.. Podľa názoru navrhovateľa si však mal súd zabezpečiť aj daňové priznanie matky za rok 2014, keďže na jednej strane otec musel daňové priznanie za rok 2014 predložiť, matka ho nepredložila. Preto súd nemohol objektívne zistiť skutkový stav veci a náležite rozhodnúť objektívne o výške výživného. Zároveň predložil odvolaciemu súdu daňové priznanie za rok 2014, ktoré obdržali v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 4C 125/2014. Z priloženého daňového priznania vyplýva, že odporkyňa mala ako živnostníčka za rok 2014 základ dane 0 eur a zároveň že v roku 2014 mala príjem 155.458,03 eur a výdavky 169.432,93 eur. Teda mala väčšie výdavky ako príjem a vykázala stratu - 13.794,90 eur. Ani za rok 2012 nemala daňovú povinnosť. Pri skúmaní výšky výživného nemá skúmať súd len príjmové pomery rodičov, ale aj majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa. Navrhovateľ nevlastní žiaden nehnuteľný a hnuteľný majetok z vyššej hodnoty s výnimkou podielu na nehnuteľnosti vedenej na LV XXX, k.ú. N.. Odporkyňa však vlastní okrem daného podielu na nehnuteľnostiach spolu s navrhovateľom aj rodinný dom súp. č. XX v obci N.. Taktiež odporkyňa je vlastníčkou aj ďalších nehnuteľností zapísaných na LV XXX, XXX, XXX, k.ú. N. a LV XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. M.. Ak by súd náležite zistil skutkový stav, dospel by k objektívnejšiemu zisteniu skutkového stavu veci a neurčil výživného ako je to uvedené v rozsudku. Otec mal. C. prejavuje záujem o mal. dcéru a chce plniť vyživovaciu povinnosť voči nej, avšak výživné vo výške 180 eur a 50 eur, ktoré je zaviazaný platiť, je podľa názoru otca privysoké. Otec by akceptoval povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 200 eur mesačne, teda 150 eur výživné k rukám matky a 50 eur ma účet mal. C. J.. Nedá sa súdu neuviesť skutočnosť, že matka neumožňuje styk otca s mal. dcérou, bráni mu stretávať sa so svojou dcérou. Keď sa otec dohodne s matkou, kedy si ju má vyzdvihnúť, matka nedvihá telefón. Týmto zabraňuje styku otca s dieťaťom. Preto navrhol odvolaciemu súdu napadnutý III. výrok rozsudku súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeniť a uložiť otcovi mal. M. J. povinnosť prispievať na výživu mal. M. J. sumou 200 eur mesačne tak, že sumu 150 eur mesačne bude poukazovať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 50 eur bude poukazovať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie aj odporkyňa a to tiež proti tretiemu výroku rozsudku. Právne odôvodnil a svoje odvolanie ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok v časti o určení výživného pre mal. zmenil a otca mal. zaviazal prispievať na výživu mal. C. sumou 350 eur mesačne tak, že sumu 250 eur bude otec maloletej poukazovať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 100 eur bude poukazovať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku.

Odporkyňa poukázala na ust. § 62 ods. 2 zákona o rodine a ust. § 75 a nasl. zákona o rodine. V konaní bol dostatočným a hodnoverným spôsobom preukázané, aké sú zárobkové pomery navrhovateľa. Ten sa na pojednávaní dňa 4.6.2014 vyjadril, že jeho čistý mesačný príjem je 1.500 - 1.600 eur mesačne. Svoje výdavky s výnimkou nákladov na bývanie, ktoré predstavujú sumu 250 eur mesačne bližšie nešpecifikoval. Tieto skutočnosti však v odôvodnení časti rozsudku, ktorý zdôvodňuje výšku určeného výživného vôbec neuvádza. Práve naopak, súd prvého stupňa sa sústreďuje len na zárobkové pomery matky, ktorá od doby, kedy otec maloletej opustil spoločnú domácnosť kvôli mimomanželským známostiam, sa stará sama o chod domácnosti a starostlivosť o výživu maloletej. V tejto časti odôvodnenia rozsudku súd vôbec neuvádza, na základe akých skutočností dospel k záveru, že práve

suma 230 eur je tou výškou, ktorá zodpovedá kritériám pri určení výšky výživného, ktoré stanovujú ustanovenia zákona o rodine. Namiesto toho súd upriamil pozornosť na zárobkové pomery matky, ktoré boli v konaní podľa názoru súdu prezentované ako účelové a v rozpore so skutočnosťou. Okrem toho súd poukázal na hospodársky výsledok za rok 2014, kde vychádzal z daňového priznania, ktoré však súdu v konaní 4C 125/2014 nebolo predložené do doby vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Teda súd sa zákonným spôsobom nemohol v tomto konaní oboznámiť s týmito skutočnosťami. Pri skúmaní zárobkových pomerov navrhovateľa nemal brať do úvahy náklady na bývanie, ktoré mesačne činia 250 eur, nakoľko navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu, z ktorého sám odišiel a okrem toho mal možnosť bývať u svojej matky v obci M., kde aj istý čas po odchode zo spoločnej domácnosti býval. Navrhovateľ je prevažnú časť roka mimo územia SR. Pracuje na turnusové zmeny v dĺžke 6 týždňov a domov sa vracia zhruba na 1 týždeň, aj z toho jedného týždňa prevažnú časť trávi v obci M.. Teda za obdobie dvoch mesiacov trávi v byte v I. iba zopár dní a za tie zaplatí nájom vo výške 500 eur. Len pre porovnanie za takúto sumu by bolo možné ubytovať sa v I. v štvorhviezdičkovom hoteli na 10 dní. Je pravdou, že odporkyňa realizuje podnikateľskú činnosť a to prevádzku potravín a pohostinstva a jej ročný obrat finančný prostriedkov je vyšší ako obrat navrhovateľa. Avšak je potrebné poukázať na to, že podnikateľská činnosť, ktorú vykonáva odporkyňa, je diametrálne odlišná od činnosti, ktorú vykonáva navrhovateľ. Pri prevádzke potravín je potrebné všetok tovar, ktorý odporkyňa predáva, najprv kúpiť, a tým vznikajú vysoké príjmy a výdavky, avšak zisk je takmer nulový vzhľadom na to, že v tomto odvetví sú nízke a v neposlednom rade je potrebné poukázať na neustále narastajúcu konkurenciu v tejto oblasti podnikania a to predovšetkým rozširovaní supermarketov a hypermarketov, ktoré likvidujú konkurenciu nízkymi cenami. Súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa k povinnosti prispievať na výživu mal. odo dňa právoplatnosti rozsudku. Sám navrhovateľ v návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností navrhol určiť výživné odo dňa podania návrhu a nie odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie prvostupňového súdu v tomto smere nie je vôbec odôvodnené. Podľa názoru odporkyne mal súd v zmysle ust. § 77 ods. 1 zákona o rodine zaviazať navrhovateľa k úhrade výživného odo dňa podania návrhu. Taktiež bolo povinnosťou súdu zaoberať sa dlžným výživným. Počas konania súdu uznesením sp. zn. 4P 151/2014 zo dňa 18.9.2014 predbežným opatrením zaviazal navrhovateľa uhrádzať výživné vo výške 90 eur mesačne vopred k rukám matky. Okrem tejto sumy navrhovateľ žiadnym spôsobom neprispel na výživu maloletej ani na chod domácnosti a k tejto povinnosti ho súd zaviazal až od mesiaca október 2014, teda viac ako po 15 mesiacoch, od kedy navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť. Preto bolo potrebné dlh, ktorý vznikol neplnením si povinností navrhovateľa v rozsudku vyporiadať a zaviazať ho o úhrade dlžného výživného, ktorého výška nie je určite zanedbateľná, keďže sa jedná o obdobie zhruba 20 mesiacov.

K odvolaniu odporkyne sa vyjadril navrhovateľ. Zopakoval, že trvá na doterajších a ústnych prednesoch i to, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa nedostatočne skúmal príjmové pomery rodičov. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4C 125/2014-119 zo dňa 29.4.2015, ktorým súd návrh B. J. proti M. J. o určenie výživného na manželku zamietol.

K odvolaniu účastníkov konania sa vyjadril kolízny opatrovník. Tento trval na svojich vyjadreniach prezentovaných na súdnych pojednávaniach a navrhol potvrdiť rozsudok v napadnutej časti.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa. Nestotožnila sa s odvolacími dôvodmi navrhovateľa, trvala na odvolacích dôvodoch, ktoré uviedla v svojom odvolaní, žiadala zmeniť rozsudok tak, aby bol zaviazaný navrhovateľ prispievať na výživu maloletej C. sumou 350 eur mesačne. Je toho názoru, že stanovené výživné je nízke, keďže v priebehu konania bolo preukázané, že sa navrhovateľ sa sám vyjadril, že jeho mesačný príjem je v priemere 1.500 až 1.600 eur. Stanovisko odporkyne k daňovému priznaniu za roku 2014 bolo prezentované v odvolaní. Čo sa týka nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve odporkyne, tak tieto jej neprinášajú žiadne výnosy a rodinný dom v N. odporkyňa užíva na bývanie.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 22.07.2015 a zistil, že tak odvolanie navrhovateľa ako i odvolanie odporkyne v napadnutej časti t.j. vo výroku III. o povinnosti otca prispievať na výživu mal. C. sumou 230 eur mesačne nie je dôvodné.

Vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, preto ho odvolací súd nepreskúmaval (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 63 ods.3 zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas po rozvode.

Je potrebné zdôrazniť, že tak, jako bolo uvedené vyššie, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom pochádzajúcich z manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 O.s.p.). teda nie je možné upravovať pomery účastníkov konania do rozvodu manželstva.

Tieto je potrebné upraviť v samostatnom konaní, ktoré môže začať aj bez návrhu. V tejto časti odvolacie námietky navrhovateľa teda nie sú dôvodné. Súd prvého stupňa správne upravil pomery účastníkov konania čo do výživného k mal. C. počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva tak, ako mu to zákon ukladá.

Čo sa týka majetkových pomerov, k tým odporkyňa uviedla, že do konca júla 2013 poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a rodinné prídavky vo výške 20,- eur. Príjmy z podnikania za rok 2013 mala vo výške 168.323,- eur a výdavky vo výške 182.466,- eur, teda pri podnikaní bola v strate. Jej živnosť je nevýnosná z dôvodu, že obyvateľstvo nakupuje v super a hypermarketoch. S navrhovanou výškou výživného nesúhlasila, výživné žiadala určiť vo výške 500,- eur mesačne, a to vzhľadom na jej finančnú situáciu, príjmy navrhovateľa a na odôvodnené potreby maloletej.

Odporkyňa vyčíslila náklady na domácnosti a maloletú C. na sumu 494,11 eur za mesiac jún 2014 a na sumu 1566,21 eur za júl 2014 a za mesiac august 2014 na sumu 1291,23 eur, čo deklarovala na čl. 78 - 79 spisu.

Navrhovateľ pracuje ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva ako murár. Miestom výkonu jeho práce je toho času S.. Jeho priemerný mesačný príjem z tejto práce predstavuje sumu 1.500 až 1.600,- eur mesačne. Býva v podnájme v 2 - izbovom byte v I., platby

súvisiace s užívaním bytu dosahujú sumu 250,- eur mesačne. Ďalšie výdavky vynakladá navrhovateľ na cestovné do zamestnania, stravu, hygienické potreby, ošatenie a obuv a iné.

Odporkyňa realizuje podnikateľskú činnosť, prevádzkuje potraviny a pohostinstvo v obci M., býva spolu s maloletou C. a svojou matkou v rodinnom dome v M.. Čo sa týka výkonu podnikateľskej činnosti, od roku 2012 je odporkyňa podľa jej tvrdení v sústavnej strate.

Výsledkami vykonaného dokazovania preukázané, že mal. C. dcéra účastníkov konania žije so svojou matkou, čiže odporkyňou a starou matkou v N.. Navštevuje predškolské zariadenie, pričom školné predstavuje sumu 7,- eur mesačne a stravné sumu 38,07 eur mesačne. Maloletá C. je zdravá, prekonáva bežné detské ochorenia. Ďalšie výdaje na maloletú C. súvisia so zakupovaním stravy, oblečenia, hygienických potrieb a hračiek.

Uznesením č. k. 4P/151/2014-8 zo dňa18.9.2014 súd predbežným opatrením zaviazal navrhovateľa uhrádzať výživné na maloletú C. vo výške 90,- eur mesačne vopred k rukám matky.

Čo do úhrady výživného na čas do rozvodu manželstva musí sa o ňom rozhodnúť samostatne tak, ako to odvolací súd uviedol vyššie.

Súd prvého stupňa pri určení výšky výživného podľa názoru odvolacieho súdu správne zohľadnil odôvodnené potreby mal. C. ako aj schopnosti a možnosti otca, teda navrhovateľa i schopnosti a možnosti matky, teda odporkyne, pričom životná úroveň mal. C. má zodpovedať životnej úrovni jej rodičov.

Odôvodnenými potrebami dieťaťa sú nielen základné a najnutnejšie hmotné potreby pre život človeka, ako jedlo, ošatenie, obuv, ale aj ďalšie potreby dôležité pre výchovu a vývoj dieťaťa. Miera odôvodnených potrieb dieťaťa je však rôzna a závisí od veku dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu a ďalších aspektov. Vo veku mal. C., teda 5 rokov je výživné tak, ako stanovil súd prvého stupňa vzhľadom na odôvodnené potreby primerané, teda vo výške 180 eur mesačne k rukám matky a 50 eur úspory.

Súd prvého stupňa správne zohľadnil potreby a výdavky navrhovateľa, teda otca mal. C. a jeho celkovú životnú situáciu vzhľadom na to, že pracuje v zahraničí a správne prihliadol aj na výšku jeho mesačného príjmu. Správne prihliadol i na potreby mal. C. súvisiace s jej výchovou a výživou, ale tiež správne zohľadnil i príjmové a majetkové pomery matky mal. C.. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nie je rozhodné, či citoval daňové priznanie za rok 2014 v svojom rozsudku alebo daňové priznanie za rok 2013. Z oboch dańových priznaní vyplýva, že matka bola v strate tak, ako bolo zistené jej výsluchom na pojednávaní. Odvolací súd sa však stotožňuje s úvahami súdu prvého stupňa, ktoré vyslovil v svojom rozsudku, že matka vlastní dve autá, za ktoré platí pohonné hmoty, poistky a tiež zamestnáva vo svojich prevádzkarňach 5 ľudí, ktorým platí za túto prácu mzdu.

V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ dôjde k zmene pomerov, teda potreby mal. C. sa zvýšia, prípadne sa zlepšia majetkové pomery na strane navrhovateľa, nič nebráni matke podať návrh na zvýšenie výživného.

Výživné zo strany navrhovateľa vo vzťahu k mal. C. je podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s odôvodnenými potrebami mal. C. a tiež s možnosťami, príjmami a výdavkami navrhovateľa ako i matky. Súčasnoti je toto výživné vzhľadom na vek mal. a jej potreby primerané tak, ako to konštatoval súd prvého stupňa vo svojom rozsudku.

Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti otca prispievať na výživu mal. C. a podľa § 219 ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., lebo žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie o určenie výživného má takýto charakter.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.